

Roep om ontferming

Wat is het fijn als je een veilige plek hebt om te wonen, te leven en te werken.
Dat geldt voor grote én kleine mensen.

Wat fijn als je kind kunt zijn,
Onbezorgd kunt spelen,
Vriendschappen sluiten
En meer dan dromen kunt over je toekomst.
Omdat je naar school kan,
Een opleiding kunt volgen.

Wie op de vlucht is voor oorlog,
voor vervolging en misschien wel moord,
hoopt op een veilige plek,
ergens maar ook bij ons.

Teruggaan is heel vaak geen mogelijkheid
omdat de dreiging blijft,
omdat je alles kwijt bent
omdat je bang met voor vervolging,
bang voor de onveiligheid.

Als vluchteling probeer je dan ook te blijven in het land dat jou opvangt,
jou en je gezin.

Dat je mag blijven is niet zeker.
De regels schrijven voor dat je binnen een paar maanden een besluit zult horen
Zodat je verder kunt kijken, misschien ook iets van vertrouwen kunt terugwinnen, vertrouwen in mensen en in een samenleving.

Helaas duurt het vaak erg lang voordat er een laatste besluit valt.
Regelmatig langer dan vijf jaar.

Voor volwassenen is dit al zwaar.
Hoeveel te meer voor de kinderen die met hun ouders zijn mee gevlucht.

In de tijd dat ze in Nederland zijn mogen ze naar school, mogen zij zich thuis gaan voelen, leren de taal en doen mee met sport en spel.
Ze bouwen vriendschappen op met leeftijdsgenootjes.

Ze gaan wortelen in onze samenleving en vaak zijn het de kinderen die voor de ouders een venster openen op meedoen in de Nederlandse samenleving.

En toch is er heel vaak - ook na meer dan vijf jaar - voor hen geen pardon als het er op aan komt of ze in Nederland mogen blijven.
Het gaat om ongeveer 400 kinderen.

Daarom staan er vandaag en in de komende diensten stoelen met kinderspeelgoed voor in de kerk.

Ze zijn een roep om ontferming die we samen met andere kerken in Nederland laten klinken.

Ontferming als een roep naar God en naar de samenleving waarin Gods ontferming handen en voeten moet krijgen.

Zeker in een periode van het jaar waarin we ruimte maken voor een kind in een kribbe, willen we onze ogen en ons hart niet sluiten voor kinderen die in ons midden hun thuis hebben gevonden.